

Kristina
Bength

När Kristina Bength visar verket *Skiftningar inuti bilden* av ett namn gör hon det i sällskap med sin namne Amanda Kristina Pedersen, en fotograf och skådespelerska som år 1904 dömdes för bedrägeri- och förfalskningsbrott i Kristina Bengths hemstad Falun. Amanda Kristina Pedersen hade försökt att dölja sin rätta person och levt under flera olika namn och identiteter och hon beskrivs i journalanteckningar som förslagen och slug.

Amanda Kristina Pedersen pinar lagen med en smygande ambivalens och ovissheten om vad som är vad och vem som är vem, som vore domstolen en scen där skådespelet hotar upplösa gränsen mellan fiktion och verklighet i en serie teatrala effekter.

Kristina Bength använder fotoarkiv och rättsligt arkivmaterial som rör Amanda Kristina Pedersens person, för att själv anta en liknande dubiös roll.

– För min del, säger Kristina Bength, handlar det om att försöka "minnas" det som jag inte kan minnas genom att återanvända ett fotografiskt material och på så sätt bereda väg för att återvända till de scenarion och den tid som fotografierna betecknar. Händelsen som sådan kommer inte åter, men den kan återkomma i andra skepnader om arkivets möjligheter till berättande tas till vara.

I verket *Skiftningar inuti bilden* av ett namn presenteras platser och miljöer som Amanda Kristina Pedersen fotograferat och intagit som scener. Kristina Bength installerar sina stora akvarellmålningar som en sekvens i en diabilskarusell – rumsligheter och berättelser att träda in och ut ur. En inläsning av Falu Rådstugurätts dom av Pedersen spelas upp i galleriets inre rum som akvarellmålningar förvandlar till ett scenrum.

I förfalsknings- och bedrägerikonstens förväxlingsspel finns ett utrymme för berättelser som tänjer på eller förskjuter gränserna mellan nu och då, mellan den ena och den andra, mellan manligt och kvinnligt och andra motsatspar. I en gestaltning där sådana förskjutningar tar rum, verkar Amanda Kristina Pedersen under olika identiteter som ciceron i minnena av sin historia.

When Kristina Bength presents the work *Transpositions in the Image of a Name*, it is together with her namesake Amanda Kristina Pedersen, a photographer and actress that in 1904 were convicted of fraud and forgery in Kristina Bength's hometown Falun. Amanda Kristina Pedersen had tried to hide her true person and live under many different identities, and in the criminal records she is described as hard-headed and cunning.

Amanda Kristina Pedersen torments the law with a sneaking ambivalence and the uncertainty about what is what, and who is who, as if the court is a theatre where the acting on the stage threatens to dissolve the line between fiction and reality, in a series of theatrical effects.

Kristina Bength uses photo archives, and judicial documents concerning the person of Amanda Kristina Pedersen, in order to adopt a similarly dubious role.

– For my part, Kristina Bength says, it is about trying to remember what I can't remember by reusing photographic material, and by doing that pave the way to the scenarios, and the time depicted in the photographs. The event as such cannot return, but it can recur in other forms if the storytelling potential of the archive is brought into use.

In the work *Transpositions in the Image of a Name*, the places that have been photographed, and used as stages by Amanda Kristina Pedersen are presented. Kristina Bength installs her large watercolours as sequences in a slide show – different spatial stories that can be visited. A reading of the verdict from the District Court is being played in the inner room of the gallery, a room that is transformed into a stage by the watercolours at display.

In the field of fraud and forgery there is a space for stories that stretch or shift the boundaries between now and then, between one or the other, between male and female and other pairs of oppositions. In an interpretation where shifts such as these take place, Amanda Kristina Pedersen and her different identities, becomes a cicerone in the memories of her story.

Amanda Kristina Pedersens

Fysionomiska undersökningar

I samband med Amanda Kristina Pedersens frigivning år 1904 iscensatte fängelsemyndigheterna ett tvångsporträtt av henne. Till skillnad från manliga fångar är hon inte klädd i fångkläder vid fotograferingstillfället utan prydligt utklädd till en borgarkvinna, kanske enligt förhoppningen att hon i fortsättningen ska passa in i den rollen.

Den tid när Amanda Kristina döms för sina brott och avtjänar sitt straff är en tid då rättsvårdande och medicinska instanser frenetiskt fotograferar sina intagna och patienter i tron att kroppen bär på de yttre tecknen som avslöjar människans inre. Utöver att

fysionomiskt klassificera handlade det om att spåra individens egenskaper, personlighet och karaktär, och därigenom skapa hennes livsberättelse och förutspå hennes kommande öde, inte helt olikt fallet med Amanda Kristina Pedersens tvångsporträtt. Men kan en människa förstås genom sitt utseende?

För en tid arbetade Amanda Kristina Pedersen som sjukhusfotograf och i arkiven tog hon del av en mängd medicinska fotografier. Fotografier där individer ska representera något annat än sig själva, fotografier vars blick bestämmer kroppar i termer av vad som är normalt och avvikande, och som inte sällan blandar samman fult med sjukt och skönt med friskt.

I Amanda Kristina Pedersens fysionomiska undersökningar är det istället rummet där denna blick blev möjlig som granskas och undersöks. Hon vänder kameran bort från patienters kroppar och ansikten och riktar den mot sjukhuset självt. Mycket av bäringen i medicinens normkonstruerande apparat ligger i arkitekturen; den disponerar rummet på ett sätt som ger medicinens expertis en självklar auktoritet. Amanda Kristina Pedersens fotografier är rejält beskurna och hennes kompositioner följer inte lydigt institutionens arkitektur. Hon avbildar inte arkitekturen i enlighet med de diskurser som är till för att ombesörja och bära upp institutionen. Bilderna töms på människogestalter och i akvarellfärgens vatten formas rum, interiörer och instrument till taktila ytor som flödar, spricker och brister i ett genomskinande ljus.

Målningarnas horisontella placering låter betraktaren komma nära måleriets kropp och materialitet. Samtidigt

hindrar målningarnas liggande läge betraktaren från att till fullo träda in i motivens rum, och uppmärksamheten riktas mot installationen som bild. Vi befinner oss i en sjuksal. Där patienten en gång låg laddad med symtom och tecken, möter nu betraktaren målade utsnitt av de institutionella rum som hyste den bedömande blicken.

Till varje målning hör en sjukjournal bestående av Amanda Kristina Pedersens anteckningar* från hennes tid som sjukhusfotograf. Ser man till hur kliniskt fotografi och sjukjournaler fungerade i sitt sammanhang handlade det om att se, och bestämma, vem den andre är. Ett begär efter synliggörande och kontrollerande som materialiserades genom sorterande, typiserande och urskiljande handlingar. I stort sett varje patientjournal fram till mitten av 1900-talet inleds med en beskrivning av kroppens yttre som en del av sjukdomsberättelsen. Fysionomi framstår som en lika central kategori som kön, klass och ålder i fångandet av en sjukdomskaraktär. I det fallet understöder text och bild varandra i enlighet med blickens benägenhet att se vad den vill se.

Amanda Kristina Pedersens texter däremot desamerar en sådan identitet via relationen till målningarna. I hennes regi överger sjukjournalerna ganska omedelbart sina objektiva pretentioner och blir subjektivt färgade av hennes historia och egna erfarenheter. Hon tar upp fysionomin på nytt, vrider den ur händerna på vetenskapen och undersöker sin egen blick utifrån erfarenheten av att både definiera och bli definierad.

* Tolkade av författaren och essäisten Vendela Fredricson.

Physiognomical Inquiries

On the release of Amanda Kristina Pedersen in 1904, the prison authorities enforced the taking of her portrait. In contrast to male inmates she isn't dressed in prison robes for the occasion, but neatly dressed up as a bourgeois woman, perhaps in the hope of that she from now on will fit into this role.

The time when Amanda Kristina Pedersen is convicted of her crimes and serves her sentence is a time when law enforcement agencies and medical institutions frantically photograph their inmates and patients, believing that the body carries the outer signs that reveal a person's inner character. Beyond physiognomic classification, this practice was about tracing the individual's qualities, personality and character, and thereby creating her life narrative and predicting her fate

to come – quite similar to the case of the enforced portrait of Amanda Kristina Pedersen. But can a person be understood by her appearance?

For a time, Amanda Kristina Pedersen worked as a hospital photographer, and in the archives she got to see a large number of medical photographs; photographs in which individuals are to represent something other than themselves; photographs the gaze of which defines bodies in terms of what is normal and what is deviant; that not infrequently conflates ugliness to sickness, and beauty to health.

In the physiognomical inquiries of Amanda Kristina Pedersen it is instead the space where this gaze became possible that is scrutinized and inquired into. She turns the camera gaze away from the patients' faces and bodies and points it towards the hospital. Much of the force effected by the medical normative apparatus becomes visible in the architecture; it arranges space so that the medical doctors are endowed with self-evident authority. Amanda Kristina Pedersen's photographs are extensively cropped and her compositions don't follow the institutional architecture in an obident manner. She doesn't portray the architecture in accordance with the discourses that care for and support the institution. The images are emptied of persons and in the water of the aquarelle paint rooms, interiors and instruments are formed into tactile surfaces that flow, crack and burst in a radiant light.

The horizontal position of the paintings allows the spectator to come close to the bodily, material aspect of the painting. Simultaneously the lying position impedes the spectator from

fully entering the space of the motives and instead directs the attention to the installation as image. We are in a hospital ward. Where once the patient lay loaded with signs and symptoms, the spectator now faces painted excerpts of the institutional rooms that contained the evaluating gaze.

Each painting is related to a medical record that contains Amanda Kristina Pedersen's notes* from her time as hospital photographer. If one regards how clinical photography and medical records worked in their context, it was about seeing, and defining, who the other is; a yearning for making visible and controlling that manifested itself in sorting, categorizing and distinguishing actions. Essentially every patient file up to the mid-1900s begins with a description of facial and corporeal characteristics as a part of the doctor's narrative description of the illness. Physiognomy appears as central a category as sex, class and age in capturing the character of an illness. In that case text and images support each other in accordance to the propensity of the gaze to see what it wants to see.

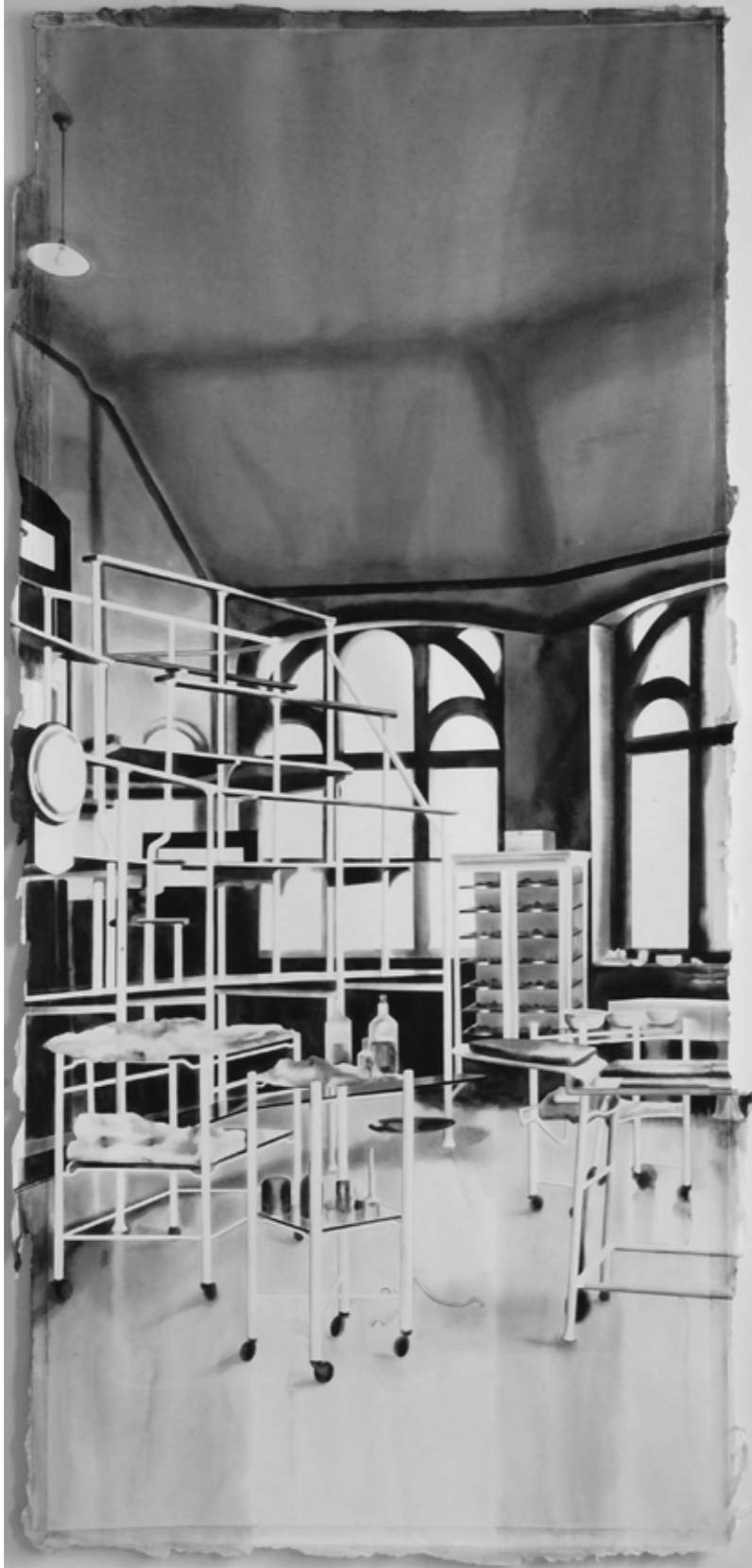
Conversely, in Amanda Kristina Pedersen's texts, through the relation to the paintings, such an identity is disarmed. At her hand, the medical records almost immediately abandon the objective pretensions of the record and get subjectively coloured by her history and personal experience. She resumes physiognomy, wrests it out of the hands of science and scrutinizes her gaze on the grounds of the experience of both defining and being defined.

* Interpreted by the writer and essayist Vendela Fredricson.

Kristina

Bength (f. 1984) bor och är verksam i Stockholm. Hon är utbildad vid Gerlesborgsskolan i Bohuslän och Valand Konsthögskola i Göteborg (BFA). Kristina Bength har haft separatutställningar på Galleri 54 Peep Show i Göteborg, Galleri Flach+Thulin i Stockholm, Galleri Pictura i Lund och på Konsthallen Trollhättan. Hon har deltagit i gruppställningar på Dalarnas museum i Falun, The (deviant) Art Festival i Trollhättan, IDKA Kulturkiosken i Gävle, Rättviks Konsthall, Volta 5 i Basel och på Kungliga Konstakademien för de fria konsterna i Stockholm. Kristina Bength har mottagit Åhlska stiftelsens stipendium år 2008, 1-årigt arbetsstipendium från Konstnärskommittén och Marianne och Sigvard Bernadottes Konstnärskommittés Stipendium år 2009, och Axel Theofron Sandbergs Akvarellstipendium från Kungliga Akademien för de fria konsterna år 2010. Under år 2011 kommer Kristina Bengths arbete att visas på Le Salon du Dessin Contemporain och LM D galerie i Paris.

Kristina
Bength

(b. 1984) lives and works in Stockholm, Sweden. She is educated at Gerlesborgsskolan i Bohuslän and at Valand School of Fine Art in Gothenburg (BFA). Kristina Bength have had solo shows at Galleri 54 Peep Show in Gothenburg, Galleri Flach+Thulin in Stockholm, Galleri Pictura in Lund and at Konsthallen Trollhättan. She has participated in group shows at Dalarnas Museum in Falun, The (deviant) Art Festival in Trollhättan, IDKA Kulturkiosken in Gävle, Rättviks Konsthall, Volta 5 in Basel and at the Royal Swedish Academy of Fine Arts in Stockholm. She has received Åhlska Foundation Grant year 2008, One-year Work Grant from the Swedish Arts Grants Committee and Marianne & Sigvard Bernadotte's Art Fund Grant in year 2009, and Axel Theofron Sandberg's Watercolour Grant from The Royal Swedish Academy of Fine Arts year 2010. In 2011 Kristina Bength's work will be exhibited at Le Salon du Dessin Contemporain and LM D galerie in Paris.

Index

1. Installation view from the exhibition *Transpositions in the Image of a Name*, Galleri Flach+Thulin, Sweden, 2009.
- 2, 4-9. From the series: *Transpositions in the Image of a Name*, watercolour paintings, 152/170x117 cm, or 117x152/170 cm, 2008 – 2009.
3. Installation view from the inner room. Sound, chairs and watercolour paintings, 320x76 cm.
10. Archive box with medical journals, interpreted by Vendela Fredricson.
11. Installation view from the exhibition *Amanda Kristina Pedersen's Physiognomical Inquiries*, Konsthallen Trollhättan, Sweden, 2010.
- 12-14, 17-19. From the series: *Amanda Kristina Pedersen's Physiognomical Inquiries*, watercolour paintings, 200x90 cm, 2009 – 2010.
- 15-16. Details of watercolour painting from the series *Amanda Kristina Pedersen's Physiognomical Inquiries*.

Galleri Flach
Hälsingegatan 43
113 31 Stockholm Sweden
Tl +46 (0)8 661 13 99
info@galleriflach.com
www.galleriflach.com

L MD galerie
56 rue Charlot Paris
+33(0)1 40 62 97 46 ou 06 85 71 51 29
www.lmd-art.com

Design. Richard Hammarstiöld
Printing. Paar OÜ

Galleri

Flach

L MD galerie